

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

10 päivänä helmikuuta 2004 *

Yhdistetyissä asioissa T-215/01, T-220/01 ja T-221/01,

Calberson GE, kotipaikka Pariisi (Ranska), edustajanaan asianajaja T. Gallois,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään G. Berscheid, prosessiosoite
Luxemburgissa,

vastaajana,

joissa kantaja vaatii

— asiassa T-215/01 komission velvoittamista suorittamaan kantajalle
14 290,61 euroa ja 57 859,56 Yhdysvaltain dollaria (USD) viivästyskorkoineen
korvauksena vahingosta, jonka se väittää kärsineensä

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

- asiassa T-220/01 komission velvoittamista suorittamaan kantajalle 106 901,96 Saksan markkaa (DEM) viivästyskorkeineen korvauksena vahingosta, jonka se väittää kärsineensä

- asiassa T-221/01 komission velvoittamista suorittamaan kantajalle 23 115,49 euroa ja 25 761,11 USD viivästyskorkeineen korvauksena vahingosta, jonka se väittää kärsineensä ja

joissa kaikki kolme kannetta on ensisijaisesti nostettu EY 238 artiklan ja maataloustuotteiden jakeluohjelmasta Venäjän federaatiolle annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2802/98 soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 18 päivänä tammikuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 111/1999 nojalla ja toissijaisesti EY 235 artiklan ja EY 288 artiklan toisen kohdan nojalla,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. J. Forwood sekä tuomarit J. Pirrung ja A. W. H. Meij,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikcussäännöt

Asioiden T-215/01, T-220/01 ja T-221/01 kannalta merkitykselliset säännökset ja määräykset

1 Maataloustuotteiden toimittamista Venäjän federaatiolle koskevasta ohjelmasta 17 päivänä joulukuuta 1998 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2802/98 (EYVL L 349, s. 12) säädetään maataloustuotteiden käyttöön antamisesta Venäjän federaatiolle.

2 Asetuksen N:o 2802/98 2 artiklan 3 kohdan mukaan toimituskustannukset, myös kuljetuskustannukset satamiin tai raja-asemille, purkamisesta johtuvia kuluja lukuun ottamatta, vahvistetaan tarjouskilpailumenettelyllä tai, asian kiireellisyyteen tai kuljetusvaikeuksiin liittyvistä syistä, rajoitetulla tarjouskilpailumenettelyllä.

3 Asetuksen N:o 2802/98 4 artiklan 1 kohdan mukaan komissio vastaa toimien toteuttamisesta tämän asetuksen säännösten mukaisesti.

- 4 Asetuksen (EY) N:o 2802/98 soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 18 päivänä tammikuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 111/1999 (EYVL L 14, s. 3) 2 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Toimituskulujen määrittäminen tapahtuu tarjouskilpailumenettelyllä tarjouskilpailuilmoituksessa vahvistetussa satamassa tai rajanylityspaikassa tapahtuvaan tuotteiden haltuunottoon asti sekä interventiovarastoista saatujen — — tuotteiden osalta.

a) Kustannukset voivat liittyä interventioelimen varastosta, lastauslaiturilta tai kulkuneuvosta lastattavien tuotteiden toimittamiseen niiden haltuunottoon asti vahvistetussa määräpaikassa — —.”

- 5 Asetuksen N:o 111/1999 5 artiklan 1 kohdan e alakohdan 5 alakohdassa todetaan, että jotta tarjous olisi voimassa, siinä on muun muassa oltava täsmennys tarjouksen yksityiskohtaisesta jaottelusta tämän asetuksen liitteessä II mainittujen otsakkeiden mukaisesti. Liitteessä II, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen N:o 111/1999 muuttamisesta 28.5.1999 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1125/1999 (EYVL L 135, s. 41), mainittujen otsikoiden joukossa on otsikko ”Tavaroiden käsittely- ja lastauskustannukset”.

- 6 Asetuksen N:o 111/1999, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1125/1999, 7 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Tavaran haltuunotto voi toteutua heti kun interventioelin saa todisteet toimivakuuden tallettamisesta — —.”

7 Asetuksen N:o 111/1999 8 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos toimituksen toimeenpanossa ilmenee vaikeuksia tarjouskilpailun voittajien suorittaman tuotteiden haltuunoton jälkeen, hätätapauksia lukuun ottamatta ainoastaan komissiolla on valtuudet antaa ohjeita toimituksen jatkamisen helpottamiseksi.”

8 Asetuksen N:o 111/1999 8 artiklan 4 kohdassa säädetään, että komissio voi kyseisen interventioelimen pyynnöstä erityisten vaikeuksien huomioon ottamiseksi myöntää sallittuja poikkeamia selvittämättömissä hävikkitapauksissa.

9 Asetuksen N:o 111/1999 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että jos interventioelimen toimittama tavara ei ole interventio-ostoille asetettujen vähimmäisvaatimusten mukaista, interventioelimen on toimitettava viipymättä tavaraa, joka vastaa toimituksille asetettuja vaatimuksia. Asetuksen 9 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Interventioelin vastaa tarjouskilpailun voittajalle aiheutuvista ylimääräisistä kustannuksista (ylimääräiset kuljetuskustannukset, lisäseisontakorvaukset jnc.).”

10 Asetuksen N:o 111/1999, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1125/1999, 10 artiklan 1 kohdan mukaan toimituksia koskeva maksuhakemus esitetään interventioelimelle.

- 11 Asetuksen N:o 111/1999 16 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on toimivaltainen ratkaisemaan kaikki tämän asetuksen mukaisten toimitusten suorittamisesta tai suorittamatta jättämisestä aiheutuvat taikka tällaisia toimituksia koskevien säännösten tulkinnasta aiheutuvat riidat.”

Muut asioiden T-215/01 ja T-221/01 kannalta merkitykselliset säännökset

- 12 Rasvattoman maitojauheen toimittamisesta Venäjälle 18 päivänä elokuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1815/1999 (EYVL L 220, s. 13) 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Avataan tarjouskilpailu interventiovarastoista otettavan, asetuksen — — N:o 111/1999 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuna toimituksena [Venäjälle] maitojauheen kuljetuksen toimituskustannusten määrittämiseksi.”

- 13 Asetuksen N:o 1815/1999 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Toimitukseen sisältyy:

a) tavaran haltuunotto kulkuneuvoon lastauslaiturilta [asianomaisen] interventioelimen varastoista; ja

b) kuljetus soveltuvilla kulkuneuvoilla — — määräpaikkoihin — — vahviste-
tuissa määräajoissa — —.”

- 14 Maataloustuotteiden julkisesta varastoinnista aiheutuvien materiaalia koskevien toimien rahoituksessa käytettävistä kiinteistä määristä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1643/89 (EYVL L 162, s. 12) liitteessä säädetään seuraavaa:

”Luettelo asetuksen interventioiden rahoittamista Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosastosta koskevista yleisistä säännöistä 2 päivänä elokuuta 1978 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1883/78 (EYVL L 216, s. 1) 6 artiklassa tarkoitettujen kiinteiden summien kattamista materiaalia koskevista toimista:

— —

Maitotuoteala: rasvaton maitopulveri

— —

III Varastosta siirtäminen

— —

- c) Maitopulverin siirrot varastolaiturille ja kuormaus, lukuun ottamatta ahtausta, kulkuvälineeseen, mikäli kulkuväline on kuorma-auto — —.”

Muut asian T-220/01 kannalta merkitykselliset säännökset

- 15 Naudanlihan toimittamisesta Venäjälle 16 päivänä elokuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1799/1999 (EYVL L 217, s. 20) 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Avataan tarjouskilpailu interventiovarastoista otettavan, asetuksen (EY) N:o 111/1999 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuna toimituksena [Venäjälle] toimitettavan — — naudanlihatonnin kuljetuksen toimituskustannusten määrittämiseksi.”

- 16 Asetuksen N:o 1799/1999 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Toimitukseen sisältyy:

a) tavaran haltuunotto kulkuneuvoon lastauslaiturilta [asianomaisten] interventioelinten varastoista; ja

b) kuljetus soveltuvilla kulkuneuvoilla — — määräpaikkoihin — — vahvisteissa määräajoissa.”

Tosiseikat

Asia T-215/01

- 17 Asetuksella N:o 1815/1999 avatussa tarjouskilpailussa kantaja teki brittiläiselle interventioelimelle Intervention Board Executive Agencylle (jäljempänä IBEA) tarjouksen 3 000 tonnin rasvattoman maitojauheen kuljetuksen toimituskustannuksista; kysymyksessä oli asetuksen N:o 1815/1999 liitteissä I ja II mainitun erän nro 4 kuljetus Alpine Cold Storage -nimisen yhtiön (jäljempänä Alpine) varastosta Venäjälle. Tämän tarjouksen mukaan kyseisen erän kuljetus käsitti kuljetuksen kuorma-autolla Alpinen varastosta Grimsbyn (Yhdistynyt kuningaskunta) satamassa sijaitsevaan varastoon, sitten tämän erän lastaus Freedom III -nimiseen alukseen ja kuljetus meritse Venäjälle. Kantaja otti tarjouksessaan huomioon sen, että Alpine oli 25.8.1999 päivätyssä arvioissa ilmoittanut kykenevänsä lastaamaan kymmenen kuorma-autoa päivässä. Kantajan esittämä tarjous oli 79,60 euroa kuljetettavalta tavaralla bruttotonnilta. Tämä tarjous ei sisältänyt tavaroiden käsittely- ja lastauskustannuksia, joita kantaja ei katsonut sovellettavan käsiteltävänä olevassa tapauksessa.
- 18 Komissio myönsi 7.9.1999 tekemällään päätöksellä muun muassa erän nro 4 toimituksen kantajalle.
- 19 Kantaja ilmoitti 8.10.1999 Alpinelle, että kuorma-autojen lastauksen pitäisi alkaa 13.10.1999.
- 20 Koska kantajalla ja Alpinella oli erimielisyyttä yhtäältä niistä lisäsummista, joita Alpine vaati tavaralla lastauksesta ja ahtauksesta ja toisaalta sen vakuuden asettamisesta, jota Alpine vaati niiden kuormalavojen palauttamisen takaamiseksi, joille se oli asettanut tavarat, lastaus ei alkanut 13.10.1999.

- 21 Kun komissiolle ilmoitettiin näistä vaikeuksista, se totesi 14.10.1999 IBEAlle osoittamassaan faksissa (jäljempänä 14.10.1999 lähetetty faksi), että lisäsummien ja kuormalavoja koskevan rahallisen vakuuden vaatiminen oli perusteetonta ja epäasianmukaista. Komissio totesi tässä faksissa lisäksi, että varastot toimivat yhteisön nimissä ja lukuun, ja vaati IBEA:a puuttumaan Alpinen toimintaan, jotta se noudattaisi niitä sääntöjä, joita sovelletaan interventioelinten varastoihin varastoista ottamista koskevissa toimissa. Lisäksi IBEA:a pyydettiin toteuttamaan tarpeelliset toimenpiteet, jotta lastaus voisi alkaa ilman enempää viivästyksiä.
- 22 Kantaja riitautti 19.10.1999 Alpinelle osoittamassaan kirjeessä, josta jäljennökset osoitettiin IBEAlle ja komissiolle, Alpinen kuorma-autojen lastausta koskevan hinta-arvion sillä perusteella, että asetuksen N:o 1643/89 nojalla näistä toimista aiheutuvista kustannuksista vastaa interventioelimen varasto. Kantaja mainitsi myös, että Freedom III -alus, johon tavara oli määrä lastata, oli saapumaisillaan ja että jos alusta seisotettaisiin tarpeettomasti, perittäisiin lisäseisontamaksuja.
- 23 Kuorma-autojen lastaus aloitettiin 22.10.1999. Alusten lastaustahti oli hitaampi kuin Alpinen 25.8.1999 tekemässä hinta-arviossa ilmoittama kymmenen lastia päivässä.
- 24 Freedom III -aluksen kapteeni lähetti 2.11.1999 kantajan agentille kirjeen, jossa hän totesi yhtäältä, että odotetuista 3 000 maitojauhetonniasta oli lastattu vain 798 tonnia, ja toisaalta hän muistutti, että kantajan ja laivanvarustamon välillä tehdyn rahtaus sopimuksen mukaisesti lastaukselle varattu aika päättyi 3.11.1999 ja että tämän päivämäärän jälkeen aletaan periä lisäseisontamaksuja. Kantaja osoitti 2.11.1999 tämän kirjeen jäljennöksen IBEA:lle ja komissiolle.

- 25 Kuljetettava tavara kokonaisuudessaan oli lastattu alukseen vasta 18.11.1999. Tämän vuoksi kantajan oli maksettava lisäseisontamaksuina 23 072,89 Yhdysvaltain dollaria (USD) sillä perusteella, että lähtösatamassa ylitettiin aluksen lastausta ja purkamista varten varattujen seisontapäivien kokonaismäärä.
- 26 Alus saapui määräpaikkaansa ja oli valmis tavaran purkamiseen 25.11.1999. Tavaran purkaminen alkoi vasta 11.12.1999, ja se päättyi 17.12.1999. Sen vuoksi, että alukselle varattujen seisontapäivien määrä ylittyi, kantajan oli maksettava 54 347,25 USD lisäseisontamaksuja.
- 27 Kantaja osoitti 4.1.2000 IBEA:lle erän nro 4 kuljetusta koskevan laskun BRU 135 039. Tämä lasku oli suuruudeltaan kaikkiaan 318 987,24 euroa, josta 243 115,51 euroa kuljetusmaksuja ja 75 871,73 euroa lisäseisontamaksuja.
- 28 Lisäseisontamaksuja koskeva 75 871,73 euron summa johtui siitä, että lähtö- ja tulosatamissa lisäseisontamaksuina veloitettu summa eli 77 420,14 USD muunnettiin käyttämällä muuntokertoimena USD/euro 0,98.
- 29 Komission puututtua asiaan IBEA maksoi 19 904,51 USD kertaluonteisena ja lopullisena maksuna kantajalle Freedom III -aluksesta aiheutuneista lisäseisontamaksuista. Kantaja riitautti tämän osittaisen maksusuorituksen.

- 30 Kantaja lähetti 28.7.2000 IBEA:lle vaatimuskirjeen laskun BRU 135 039 lisäseisontamaksuja koskevan osan saldon maksamisesta ilmoittaen summaksi 57 516 USD, sekä laskun BRU 138 552, suuruudeltaan 7 096,37 euroa, ja laskun BRU 138 553, suuruudeltaan 343,93 USD, maksamisesta — nämä kaksi laskua koskivat niitä rahoituskustannuksia, jotka aiheutuivat IBEA:lle osoitettujen laskujen maksun viivästyksestä. Tämä vaatimuskirje ei tuottanut tulosta.
- 31 Kantaja lähetti komissiolle 16.5.2001 vaatimuskirjeen, jossa se pyysi sitä puuttumaan asiaan, jotta IBEA maksaisi velkansa. Tämän vaatimuskirjeen mukaan IBEAn oli maksettava 7 194,24 euroa kuljetuskustannuksina, 57 515,63 USD lisäseisontamaksuina sekä 7 096,37 euroa ja 343,93 USD maksuviivästyksestä aiheutuneina rahoituskustannuksina eli yhteensä 14 290,61 euroa ja 57 859,56 USD. Tämä vaatimuskirje ei tuottanut tulosta.

Asia T-220/01

- 32 Asetuksella N:o 1799/1999 avatussa tarjouskilpailussa kantaja teki saksalaiselle interventioelimelle Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (jäljempänä BLE) kaksi tarjousta naudanlihan kuljetuksen toimituskustannusten määrittämiseksi. Nämä tarjoukset koskivat asetuksen N:o 1799/1999 liitteissä I ja II tarkoitettujen erien nro 5 ja 7 haltuunottoa ja kuljetusta tämän tavaran eri varastoista määräpaikkaan Krasnajaan Venäjälle.
- 33 Tarjoukset sisälsivät käsittely- ja lastauskustannukset, jotka kummankin tarjouksen mukaan olivat 21,80 euroa bruttotonnilta.

- 34 Komissio myönsi 23.9.1999 tekemällään päätöksellä muun muassa erien nro 5 ja 7 kuljetuksen kantajalle. Osa kummastakin näistä eristä oli varastoitu Nordfrost Kühl u. Lagerhaus -nimisen yhtiön (jäljempänä Nordfrost) varastoihin.
- 35 Nordfrost ryhtyi varastoissaan olevien erien nro 5 ja 7 osien käsittely- ja lastaustoimiin. Nordfrost laskutti näistä suorituksista BLE:tä, joka jälleenlaskutti ne kantajalta. Lopuksi kantaja yhdisti nämä kulut BLE:lle osoittamiinsa kuljetuksia koskeviin kokonaislaskuihin 21,80 euron bruttotonnihintaan sen mukaisesti, mitä se oli tarjouksessaan esittänyt erien nro 5 ja 7 käsittely- ja lastauskustannuksista (ks. edellä 33 kohta).
- 36 Tavarantoimittajan yhteydessä Nordfrost vaati kantajaa maksamaan näihin lastaustoimiin liittyviä lisäkustannuksia.
- 37 Kun kantaja oli ilmoittanut komissiolle tästä vaatimuksesta 10.11.1999 lähetetyllä faksilla, komissio ilmoitti sille 15.11.1999 lähetetyllä faksilla, että se katsoi, että kaikki lastauskustannukset sisältyivät jo niihin summiin, jotka BLE laskutti kantajalta tavarantoimittajan lastauksesta. Komissio kehotti lisäksi tässä faksissa kantajaa toimittamaan Nordfrostin lastauslaskut suoraan BLE:lle.
- 38 Koska Nordfrost kieltäytyi hallussaan olevan tavarantoimittajan lastauksesta siihen saakka kun sille maksettaisiin lisäkustannuksia vastaava summa, kantaja maksoi vaaditut summat. Se laskutti tämän jälkeen BLE:ltä laskuilla BRU 135 963 summan 82 991,96 Saksan markkaa (DEM) ja BRU 135 964 summan 16 050 DEM.

- 39 Puolan poliisi määräsi lisäksi kantajalle 6 960 DEM:n suuruisen sakon eriin nro 5 ja 7 kuuluvaa naudanlihaa kuljettaneiden kuorma-autojen sallitun akselipainon ylityksen vuoksi. Kantaja jälleenlaskutti tämän summan BLE:ltä laskussaan BRU 135 099.
- 40 Kantaja lähetti 13.7.2000 BLE:lle kirjatun kirjeen, jossa se vaati tätä maksamaan sille laskun BRU 135 963, suuruudeltaan 82 991,96 DEM, lastaukseen liittyvinä lisäkustannuksina sekä Puolan viranomaisille maksettuja sakkoja koskevat laskut BRU 135 098, suuruudeltaan 900 DEM, ja BRU 135 099, suuruudeltaan 6 960 DEM. Tämä vaatimuskirje ei tuottanut tulosta.
- 41 Kantaja lähetti komissiolle 1.8.2001 kirjatun vaatimuskirjeen, jossa se vaati komissiota puuttumaan asiaan ja maksamaan sille erien nro 5 ja 7 toimittamisesta maksamatta jääneet laskut yhteissummaltaan 106 901,96 DEM. Tämä vaatimuskirje ei tuottanut tulosta.

Asia T-221/01

- 42 Uudessa asetuksella N:o 1815/1999 avatussa tarjouskilpailussa kantaja teki irlantilaiselle interventioelimelle Department of Agriculture, Food and Rural Development (jäljempänä DAF) tarjouksen rasvattoman maitojauheen kuljetuksen toimituskustannusten määrittämiseksi. Tämä tarjous koski asetuksen N:o 1815/1999 liitteissä I ja II mainitun erän nro 5 haltuunottoa ja kuljetusta DAF:n varastoista Pietariin (Venäjä). Varmistaakseen rasvattoman maitojauheen kuljetuksen Venäjälle asti kantaja teki alusta Okapi MV koskevan vuokraussopimuksen erään laivanvarustamon kanssa.

- 43 Komissio myönsi 23.9.1999 tekemällään päätöksellä muun muassa erän nro 5 kuljetuksen kantajalle.
- 44 Kantaja ilmoitti DAF:lle 5.10.1999, että ensimmäisen 3 500 tonnin suuruisen tavarakerän lähetys oli määrä toteuttaa 15.10.1999 lähtien, jolloin Okapi MV -alus saapuisi Greenoren (Irlanti) satamaan.
- 45 Todettuaan, että DAF ei ollut vielä laatinut todistuksia, joiden avulla se saisi tavaran interventiovarastoista, kantaja ilmoitti tästä komissiolle 14.10.1999 ja ilmaisi varauksensa Okapi MV -aluksen seisonnasta mahdollisesti aiheutuvista lisäseisontamaksuista.
- 46 DAF toimitti 21.10.1999 kantajalle todistukset, joiden avulla se sai varastosta noin 2 500 tonnia tavaraa, ja ilmoitti tälle, että puuttuvat 1 000 tonnia tavaraa oli noudettava Mallow'n varastosta, jota ei mainita asetuksessa N:o 1815/1999 ja joka sijaitsee noin 300 kilometrin päässä Greenoren satamasta. Kantaja ilmaisi varauksensa komissiolle ja DAF:lle samana päivänä.
- 47 Kantajan käyttöön asetettiin 28.10.1999 3 500 tonnia tavaraa. Samana päivänä Okapi MV -alukselle osoitettiin laituritavaran lastausta varten.
- 48 Aluksen lastauksen viivästyksien vuoksi kantaja joutui maksamaan lisäseisontamaksuja. Näiden maksujen kokonaissumma oli 102 219,44 USD. Tästä kokonaismäärästä 55 788,89 USD katsottiin kuuluvaksi Venäjän viranomaisille, ja tämän vuoksi siitä otti vastatakseen Euroopan maatalouden ohjaus- ja

tukirahasto (EMOTR). DAF otti vastatakseen 20 669,44 USD:n suuruisen lisäsumman. Näin maksetut summat eli 76 458,33 USD vastasivat Venäjän määräsätamassa aiheutuneita lisäseisontamaksuja.

- 49 DAF katsoi, että sen ei tullut ottaa vastattavakseen lähtösatamassa aiheutuneita lisäseisontamaksuja eli 25 761,11 USD, koska kantajan ja laivanvarustamon välisiä suhteita sääntelevän rahtaussopimuksen mukaan tällaisia ei ollut maksettava.
- 50 Kantaja ja DAF kävivät näitä lisäseisontamaksuja koskevaa kirjeenvaihtoa pääsemättä kuitenkaan yhteisymmärrykseen.
- 51 Kantaja lähetti 3.8.2001 komissiolle vaatimuskirjeen, jossa se vaati tätä puuttumaan asiaan ja maksamaan laskun BRU 114 4316, jonka saldo oli 25 761,11 USD, ja laskun BRU 413 1828, jonka saldo oli 23 115,49 euroa. Tämä vaatimuskirje ei tuottanut tulosta.

Oikeudenkäyntimenettely

- 52 Kantaja on nostanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 20.9.2001 saapuneella kannekirjelmällä kanteen asiassa T-215/01. Kantaja on nostanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 24.9.2001 saapuneilla kannekirjelmillä kanteet asioissa T-220/01 ja T-221/01.

- 53 Asiat T-215/01, T-220/01 ja T-221/01 on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtajan 26.6.2003 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 50 artiklan mukaisesti yhdistetty suullista käsittelyä ja tuomion antamista varten.
- 54 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto) päätti aloittaa suullisen käsittelyn esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella ja työjärjestyksen 64 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena esitti kantajalle ja komissiolle kirjallisia kysymyksiä, joihin se kehotti niitä vastaamaan istunnossa.
- 55 Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 8.7.2003 pidetyssä istunnossa.
- 56 Kantaja vaati istunnossa, että sen annettaisiin liittää asiakirja-aineistoon kirjelmä, joka sisältää sen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin antamat vastaukset, sekä kaksi liitettä. Komissio, jota pyydettiin esittämään mahdolliset tätä vaatimusta koskevat huomautuksensa, ei vastustanut vaatimusta. Näin ollen kyseiset asiakirjat liitettiin asiakirja-aineistoon.
- 57 Istunnon päätteeksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin pyysi kantajaa täsmentämään kirjallisesti USD/euro-muuntokertoimen, jota se oli käyttänyt asiassa T-215/01 päätyen lisäseisontamaksujen saldon osalta laskussa BRU 135 039 siihen, että maksettava summa oli 57 516 USD.
- 58 Kantaja toimitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 23.7.2003 vastauksena tähän pyyntöön kirjelmän, josta ilmence, että käytetty muuntokerroin USD/euro oli 0,98.

- 59 Komissio pyysi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 1.8.2003 toimittamallaan kirjeellä, että sen annettaisiin esittää huomautuksensa kirjelmästä, jonka kantaja toimitti vastauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämään kysymykseen.
- 60 Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyi tämän pyynnön, komissio toimitti tätä kirjelmää koskevat huomautuksensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 19.9.2003.

Asianosaisten vaatimukset

- 61 Käsiteltävinä olevissa asioissa kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- ottaa sen käsiteltäväksi saatetut kanteet tutkittavaksi ja toteaa ne perustelluiksi ensisijaisesti EY 238 artiklan nojalla ja toissijaisesti EY 235 artiklan ja EY 288 artiklan toisen kohdan nojalla ja näin ollen velvoittaa komission suorittamaan sille
 - asiassa T-215/01 14 290,61 euroa ja 57 859,56 USD viivästyskorkeineen kahdeksannesta päivästä kustakin maksamattomasta laskusta lukien, toissijaisesti IBEAlle 28.7.2000 lähetetystä vaatimuskirjeestä lukien, tai ainakin komissiolle 16.5.2001 lähetetystä vaatimuskirjeestä lukien
 - asiassa T-220/01 106 901,96 DEM (noin 54 658,10 euroa) korkeineen kahdeksannesta päivästä kunkin maksamattoman laskun päiväyksestä lukien, toissijaisesti BLE:lle lähetetystä 16.3.2000 päivätyistä vaatimus-

kirjeestä lukien, tai ainakin komissiolle lähetetystä 16.5.2001 päiväystä
niin sanotusta vaatimuskirjeestä lukien

— asiassa T-221/01 25 761,11 USD ja 23 115,49 euroa korkoineen
kahdeksannesta päivästä kunkin maksamattoman laskun päiväyksestä
lukien, toissijaisesti DAF:lle lähetetystä 9.3.2001 päiväystä vaatimus-
kirjeestä lukien, tai ainakin komissiolle lähetetystä 3.8.2001 päiväystä
vaatimuskirjeestä lukien

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

62 Kussakin kolmessa asiassa komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen
tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta siitä riippumatta, onko se nostettu EY 238 artiklan
nojalla vai EY 235 artiklan ja EY 288 artiklan toisen kohdan nojalla

— toissijaisesti hylkää kanteen perusteettomana siitä riippumatta, onko se
nostettu EY 238 artiklan nojalla vai EY 235 artiklan ja EY 238 artiklan
toisen kohdan nojalla

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 63 Asiassa T-220/01 kantaja on todennut vastauskirjelmässään, että toisin kuin se oli todennut kannekirjelmässä, laskussa BRU 135 964 mainitut 16 050 DEM suuruiset lisäkustannukset olivat asiaankuuluvia vain 12 300 DEM:n osalta ja että 900 DEM:n suuruinen lasku BRU 135 098 ei ollut asiaankuuluva. Näin ollen kantajan vaatimukset tässä asiassa alenevat kaikkiaan 102 251,96 DEM:n suuruisen (noin 52 280,60 euron) kokonaissumman maksuun korkoineen.
- 64 Asiassa T-221/01 kantaja ilmoitti istunnossa luopuvansa 23 115,49 euron suuruisen laskun BRU 413 1828 maksamista koskevasta vaatimuksestaan.

EY 238 artiklan perustuvat ensisijaiset vaatimukset

Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten lausumat

- 65 Komissio katsoo kussakin asiassa ensisijaisesti, että EY 238 artiklan perusteella nostettu kanne on jätettävä tutkimatta sillä perusteella, että sen ja kantajan välillä ei ole sopimussuhdetta. Se katsoo toissijaisesti, että kussakin näistä asioista joitakin vaatimuksia on jätettävä tutkimatta sillä perusteella, että ne eivät täytä työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisia edellytyksiä.

- 66 Kussakin näissä kolmessa asiassa kantaja kiistää komission esittämien oikeudenkäyntiväitteiden pätevyyden.

— Oikeudenkäyntiväite, jonka mukaan asianosaisten välillä ei ole sopimussuhdetta

- 67 Komissio katsoo ensiksi, että käsiteltävinä olevissa asioissa kysymyksessä oleviin tarjouskilpailuihin sovellettavat säännöt eivät sisällä mitään viittausta sopimussuhteeseen. Sen mukaan asetuksen N:o 111/1999 16 artiklasta ei voida päätellä, että tämä asetus sisältäisi välityslausekkeen, joka osoittaisi, että sen ja kantajan välillä olisi sopimussuhde. Voitaisiin katsoa, että tämä artikla sisältää välityslausekkeen ainoastaan, jos olisi ennalta osoitettu, että komission ja kantajan välillä on sopimussuhde.

- 68 Komissio toteaa sitten, että käsiteltävänä olevassa tapauksessa sovellettavat asetukset eroavat luonteeltaan elintarvikeapupolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta 22 päivänä joulukuuta 1986 annetusta neuvoston asetuksesta (ETY) N:o 3972/86 (EYVL L 370, s. 1) ja yhteisön elintarvikeapuna toimitettavien tuotteiden hankkimista yhteisöstä koskevista yleisistä yksityiskohtaisista säännöistä 8 päivänä heinäkuuta 1987 annetusta komission asetuksesta (ETY) N:o 2200/87 (EYVL L 204, s. 1), jotka olivat merkityksellisiä asiassa C-142/91, Cebag vastaan komissio, jossa yhteisöjen tuomioistuin antoi 11.2.1993 tuomion (Kok. 1993, s. I-553), johon kantaja viittaa. Näin ollen tähän tuomioon, jonka mukaan yhteisöjen tuomioistuin oli katsonut, että komissiota ja tarjoajaa yhdistää sopimussuhde, ei voida tehokkaasti vedota käsiteltävänä olevassa asiassa. Samoista syistä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-186/96, Mutual Aid Administration Services vastaan komissio, 3.10.1997 antamalla määräyksellä (Kok. 1997, s. II-1633), johon kantaja vetoaa, ei myöskään ole merkitystä.

- 69 Komissio katsoo lisäksi, että tarjouskilpailun kohteena olevan tavaran hankintatoimet ovat suurelta osin toteuttaneet jäsenvaltioiden interventioelimet eikä suoraan komissio itse. Lisäksi kansalliset viranomaiset toimivat periaatteessa omissa nimissään ja omalla vastuullaan, eivätkä ne ole pelkästään komission puolesta toimivia täytäntöönpanijoita tai valtuutettuja. Komission mukaan asetukset N:o 111/1999 ja N:o 2802/98 kuuluvat yhteisen maatalouspolitiikan alaan, jolle on ominaista laajalti jäsenvaltioihin tukeutuva hallinnointimalli. Asetuksen N:o 2802/98 6 artiklasta seuraa, että Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosasto vastaa kuljetustoimenpiteisiin liittyvistä kustannuksista. Näin ollen jäsenvaltion asiana on varmistaa yhteisön säännösten täytäntöönpano omalla alueellaan (yhdistetyt asiat 205/82–215/82, Deutsche Milchkontor, tuomio 21.9.1983, Kok. 1983, Kok. Ep. VII, s. 229, s. 2633). Jos komissio olisi halunnut luopua tästä näkökannasta ja siirtää kansalliset viranomaiset pelkän täytäntöönpanijan rooliin, sen olisi pitänyt täsmentää tämä asetuksessa N:o 111/1999, mitä se komission mukaan ei ole tehnyt.
- 70 Komissio katsoo, että se, että asetuksen N:o 111/1999 6 artiklan 2 kohdan mukaan komissio tekee päätöksen toimituksen myöntämisestä, ei poista sitä seikkaa, että interventioelimet hallinnoivat toimituksia lähes kokonaisuudessaan omalla vastuullaan. Se toteaa lisäksi, että asetuksessa N:o 111/1999 uskotaan interventioelimille tarjousten (vastaanotto, avaaminen ja sen tutkiminen, ote- taanko tarjous huomioon), vakuuksien (jotka asetetaan niille ja niiden hyväksi) sekä ennakkomaksujen ja lopullisten maksujen hallinnointi.
- 71 Komissio ei myöskään anna interventioelimille mitään määräyksiä. Tältä osin, vaikka asetuksen N:o 111/1999 8 artiklan 3 ja 4 kohta koskevatkin komission toimintaa ”toimituksen jatkamisen helpottamiseksi”, ja jotta se voi ”erityisten vaikeuksien huomioon ottamiseksi myöntää sallittuja poikkeamia”, nämä intervention muodot koskevat erityistilanteita — jotka ovat erilaisia kuin käsiteltävänä olevassa asiassa oleva tilanne —, joiden ulkopuolella komissio ei puutu interventioelimen ja tarjouksentekijän väliseen suhteeseen.

- 72 Lopuksi, toisin kuin eräät muut yhteisön säännöt, asetus N:o 111/1999 ei sisällä mitään, mistä seuraisi, että tarjouskilpailun voittajan ja interventioelimen välinen sopimus tehtäisiin komission nimissä ja lukuun.
- 73 Kantaja katsoo, että sen ja komission välillä on sopimussuhde. Tältä osin se toteaa ensiksi, että asetuksen N:o 111/1999 toimitussopimuksen tekemistä koskevat säännöt luonnehtivat komission ja tarjouskilpailun voittajan välistä sopimussuhdetta. Asetuksen N:o 111/1999 6 artiklan mukaan hinta määräytyy siten, että tarjouksentekijä esittää hinnan, jonka komissio hyväksyy. Oikeuskäytännössä vahvistetaan periaate, jonka mukaan silloin, kun suorituksen hinta perustuu tarjouksentekijän tarjoukseen, jonka komissio on hyväksynyt, näiden kahden osapuolen välillä on sopimussuhde (em. asia Cebag v. komissio ja em. asia Mutual Aid Administration Services v. komissio, määräyksen 38 kohta ja sitä seuraavat kohdat).
- 74 Kantaja toteaa sitten, että asetuksen N:o 111/1999 toimitussopimuksen täytäntöönpanoa koskevissa säännöksissä tarvittavilta osin vahvistetaan komission asema sopimuspuolena. Kantajan mukaan komission etuoikeudet, sellaisina kuin niistä säädetään asetuksen N:o 111/1999 8 artiklan 3 ja 4 kohdassa, ovat samanlaisia kuin päämiehen tai toimeksiantajan oikeudet huolitsijaan nähden, ja ne voivat syntyä vain sopimussuhteessa. Lisäksi tämän asetuksen 9 artiklan mukaisesti tarjouskilpailun voittajan on suostuttava ennen yhteisön alueelta poistumista kaikkiin komission suorittamiin ja komission toimeksiannosta suoritettaviin tarkastuksiin.
- 75 Kantaja toteaa lisäksi, että asetuksen N:o 111/1999 16 artiklaan sisältyvä toimivallan antamista koskeva lauseke, jota on pidettävä EY 238 artiklassa tarkoitettuna välityslausekkeena (em. asia Cebag v. komissio ja em. asiassa Mutual Aid Administration Services v. komissio annettu määräys).

— Oikeudenkäyntiväite, jonka mukaan kanteet eivät ole työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määrätyn mukaisia

- 76 Komissio väittää, että kussakin näistä asioista joitakin vaatimuksia on jätettävä tutkimatta sillä perusteella, että ne eivät ole työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määrätyn mukaisia.
- 77 Sen mukaan asiassa T-215/01 vaatimus 7 194,24 euron suuruisen laskun BRU 135 039 maksamisesta on jätettävä tutkimatta, koska tämän vaatimuksen perusteltavuus ei ilmene riittävän selvästi kannekirjelmän sanamuodosta. Tästä seuraa, että vaatimus, joka koskee 7 194,24 euron suuruisen summan maksuviivästyksestä aiheutuneiden 7 096,37 euron suuruisen rahoituskustannusten maksamista, on niin ikään jätettävä tutkimatta, koska se on sellaisen päävaatimuksen liitännäisvaatimus, joka on jätettävä tutkimatta. Joka tapauksessa rahoituskustannuksia koskevat vaatimukset (7 096,37 euroa ja 343,93 USD) on jätettävä tutkimatta, koska näitä vaatimuksia ei ole perusteltu kannekirjelmässä.
- 78 Asian T-220/01 osalta komissio väittää, että laskun BRU 135 964 maksamista koskevaa vaatimusta, vaikka sitä onkin alennettu 12 300 DEM:aan, ei ole selvitetty eikä perusteltu kannekirjelmässä, ja se on näin ollen jätettävä tutkimatta.
- 79 Lisäksi kussakin näissä kolmessa asiassa vaatimus korkojen maksamisesta kahdeksannesta päivästä kunkin maksamattoman laskun päiväyksestä lukien, toissijaisesti asianomaiselle interventioelimelle lähetetyn niin sanotun vaatimuskirjeen päiväyksestä lukien, tai ainakin komissiolle lähetetyn niin sanotun vaatimuskirjeen päiväyksestä lukien, on myös jätettävä tutkimatta, koska tätä vaatimusta ei ole missään kannekirjelmässä perusteltu.

- 80 Kantaja katsoo pääasiallisesti, että ne eri vaatimukset, joiden osalta komissio katsoo, että ne on jätettävä tutkimatta, ovat työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määrätyn mukaisia.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

— Oikeudenkäyntiväite, jonka mukaan asianosaisten välillä ei ole sopimussuhdetta

- 81 On tutkittava, onko kussakin käsiteltävänä olevassa asiassa olemassa oikeussuhde komission ja kantajan välillä, ja tarpeen vaatiessa päätettävä, onko tämä suhde luonteeltaan sopimussuhde.

- 82 Ensiksi asetuksen N:o 2802/98 4 artiklan 1 kohdan mukaan komissio vastaa maataloustuotteiden toimittamista Venäjälle koskevan toimen toteuttamisesta. Sitten asetuksen N:o 111/1999 6 artiklan säännösten mukaan komissio päättää toimituksen myöntämisestä tarjouskilpailun voittajalle, kun taas interventioelinten rooliksi jää tässä vaiheessa vain tarjoustentekijöiden asianmukaisten tarjousten vastaanottaminen ja niiden toimittaminen komissiolle. Kussakin käsiteltävänä olevassa asiassa toimitus on myönnetty komission päätöksen perusteella (ks. edellä 18, 34 ja 43 kohta). Lisäksi asetuksen N:o 111/1999 8 artiklan 3 kohdan mukaan ainoastaan komissiolla on valtuudet antaa ohjeita toimituksen jatkamisen helpottamiseksi. Edelleen saman asetuksen 9 artiklan säännösten mukaan komissio tarkastaa toimitettavan tavaran.

- 83 Näistä säännöksistä ja seikoista johtuu, että tarjouskilpailuviranomaisena toimineen komission ja tarjouskilpailun voittaneen kantajan välille syntyy oikeussuhde. Komission ja kantajan välisen oikeussuhteen olemassaoloa ei estä se, että jäsenvaltioiden interventioelimet ovat osittain toteuttaneet kysymyksessä olevan tavaran hankintatoimet (ks. vastaavasti asia T-134/01, Fuchs v. komissio, tuomio 9.10.2002, Kok. 2002, s. II-3909, 50 kohta).
- 84 Komission ja kantajan välillä olevan oikeussuhteen luokittelusta on ensinnäkin todettava, että käsiteltävänä olevassa asiassa sovellettavat asetukset eli asetukset N:o 2802/98, N:o 111/1999 ja N:o 1799/1999 (asia T-220/01) tai N:o 1815/1999 (asiat T-215/01 ja T-221/01) eivät sisällä mitään nimenomaista mainintaa asiasta. Nämä asetukset eroavat tältä osin siis asetuksesta N:o 3972/86, jota sovellettiin edellä mainitussa asiassa Cebag vastaan komissio sekä asetuksesta (EY) N:o 1292/96 (jolla korvattiin asetukset N:o 3972/86), joissa säädetään nimenomaisesti, että elintarvikeapu toimitetaan sopimukseen perustuvien sitoumusten perusteella.
- 85 Tällaisen nimenomaisen luokittelun puuttuminen kuhunkin käsiteltävänä olevaan asiaan sovellettavista asetuksista ei kuitenkaan sulje pois sitä, että suhdetta komission ja kantajan välillä niiden ollessa tarjouskilpailun osapuolina voitaisiin pitää sopimussuhteena.
- 86 Kussakin käsiteltävänä olevassa asiassa sillä, että kantaja on tehnyt tarjouksen, jonka komissio on hyväksynyt, on luotu näiden kahden asianosaisen välille oikeussuhde, joka aiheuttaa näiden kesken vastavuoroisia oikeuksia ja velvollisuuksia. Kantaja on muun muassa sitoutunut ottamaan haltuunsa tietyn tavaran tietyistä paikasta ja kuljettamaan sen Venäjälle tietyinä ajankohtana. Komissio puolestaan on sitoutunut muun muassa sovitun hinnan maksamiseen. Tällainen suhde täyttää kahdenvälisen sopimuksen tunnusmerkit (ks. vastaavasti em. asia Fuchs v. komissio, tuomion 53 kohta; asia T-44/96, Oleifici italiani v. komissio, määräys 18.7.1997, Kok. 1997, s. II-1331, 33–35 kohta ja em. asia Mutual Aid Administration Services v. komissio, määräyksen 41–44 kohta).

- 87 Lisäksi on huomattava, että asetuksen N:o 111/1999 16 artiklaan sisältyvällä lausekkeella, jonka mukaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on toimivaltainen ratkaisemaan kaikki tämän asetuksen mukaisten toimitusten suorittamisesta tai suorittamatta jättämisestä aiheutuvat taikka tällaisia toimituksia koskevien säännösten tulkinnasta aiheutuvat riidat, on mielekäs merkitys vain, kun kyseessä on komission ja kantajan kaltaisen tarjouskilpailun voittajan välinen sopimussuhde.
- 88 Edellä esitetystä seuraa, että oikeudenkäyntiväite, jonka mukaan komission ja kantajan välillä ei ole sopimussuhdetta, on hylättävä kussakin käsiteltävänä olevassa asiassa.

— Oikeudenkäyntiväite, jonka mukaan kanne ei ole työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määrätyn mukainen

- 89 Asiassa T-215/01 kantaja ilmoittaa selvästi, että vaatimus 7 194,24 euron maksamisesta liittyy kantajan IBEAlle osoittaman laskun BRU 135 039 kuljetusta koskevan osan saldoon. Lisäksi kantaja ilmoittaa myös, että 7 096,37 euroa ja 343,93 USD, joiden maksamista se vaatii, liittyvät laskuihin BRU 138 552 ja BRU 138 553, jotka koskevat IBEAn väitetystä maksuviivästyksestä johtuneita niin sanottuja rahoituskustannuksia. Asiassa T-220/01 kannekirjelmässä todetaan, että vaatimus 16 050 DEM:n (joka vastauksen antamisvaiheessa alennettiin 12 300 DEM:aan) maksamisesta liittyy Nordfrostin toimittamista muovipeitteistä aiheutuneisiin kustannuksiin, joiden korvaamista kantaja on vaatinut BLE:ltä laskun BRU 135 964 mukaisesti. Näin ollen on katsottava, että kullakin näistä vaatimuksista on peruste, joka vaikka se olisi suppeakin, on riittävä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdassa asetettuun vaatimukseen nähden.

- 90 Mitä tulee näissä kolmessa asiassa esitettyyn viivästyskorkovaatimukseen, on todettava, että jäsenvaltioiden lainsäädännöissä on yleisesti tunnustettua, että maksuviivästys aiheuttaa vahingon, joka on korvattava velkojalle. Yhteisön oikeudessa tunnustetaan tällainen korvausvelvollisuus yleisenä oikeusperiaatteena (ks. esim. asia C-152/88, Sofrimport v. komissio, tuomio 26.6.1990, Kok. 1990, s. I-2477, 32 kohta; yhdistetyt asiat T-202/96 ja T-204/96, Lövis ja Alvarez-Cotera v. komissio, tuomio 16.7.1998, Kok. 1998, s. II-2829 ja em. asia Fuchs v. komissio, tuomion 56 kohta).
- 91 Siltä osin kuin kussakin käsiteltävänä olevassa asiassa vaatimus koskee viivästyskorkojen maksamista kertakaikkisena ja abstraktina korvauksena, sitä ei tarvitse perustella erityisesti ja se on otettava sellaisenaan tutkittavaksi (em. asia Fuchs v. komissio, tuomion 57 kohta).
- 92 Edellä esitetty huomioon ottaen kussakin käsiteltävänä olevassa asiassa on hylättävä oikeudenkäyntiväite, jonka mukaan työjärjestyksen 44 kohdan 1 kohdan c alakohdan sisältämät edellytykset eivät täyty. Näin ollen EY 238 artiklan nojalla nostetut kanteet on otettava tutkittaviksi.

Asiakysymys

Asianosaisten lausumat

- 93 Kantaja väittää kussakin käsiteltävänä olevassa asiassa ensiksi, että yhteisön sopimukseen perustuva vastuu syntyy sillä perusteella, että komission on valtuuttajana tai toimeksiantajana vastattava valtuutettuina toimineiden interventioelinten virheellisestä menettelystä.

- 94 Kantajan mukaan komissio on kussakin käsiteltävänä olevassa asiassa interventioelinten ja niiden varastojen valtuuttajana tai toimeksiantajana. Tältä osin se väittää kussakin kolmessa asiassa, että 14.10.1999 lähetetyssä faksissa komissio nimenomaisesti tunnusti, että varastot toimivat Euroopan yhteisön nimissä ja lukuun. Lisäksi kantaja väittää asioissa T-215/01 ja T-220/01, että komissio antoi asianomaisille interventioelimille eli IBEAlle ja BLE:lle ohjeita, mikä tukee sitä, että komissio on valtuuttajan tai toimeksiantajan asemassa näihin elimiin nähden.
- 95 Kantajan mukaan komissio on ainakin aikaansaanut vaikutelman, joka on johtanut siihen, että kantaja on hyväksynyt sen, että sille aiheutui lisäkustannuksia kussakin kolmessa asiassa. Niinpä asioissa T-215/01 ja T-221/01 faksi, jonka tämä toimitettiin lähetti 14.10.1999 ja jossa se nimenomaisesti tunnusti, että IBEA ja Alpine toimivat sen nimissä ja lukuun, sai kantajan suostumaan lisäseisontamaksujen suorittamiseen Freedom III -aluksen varustamolle asiassa T-215/01 ja Okapi MV -aluksen varustamolle asiassa T-221/01. Asiassa T-220/01 faksi, jonka komissio lähetti 15.11.1999 ja jossa se neuvoi kantajaa osoittamaan Nordfrostin lisäkustannuksia koskevat laskut suoraan BLE:lle, sai kantajan suostumaan suorittamaan ennakolta lisämaksuja Nordfrostille.
- 96 Kantaja katsoo kussakin käsiteltävänä olevassa asiassa, että asianomainen interventioelin on menetellyt virheellisesti kieltäytyessään vastaamasta kantajan maksamista lisäkustannuksista. Tällä virheellisellä menettelyllä on rikottu asetuksen N:o 111/1999 9 artiklan 3 kohtaa, jonka mukaan interventioelin vastaa tarjouskilpailun voittajalle aiheutuvista ylimääräisistä kustannuksista, kun nämä kustannukset aiheutuvat siitä, että interventioelimen toimittama tavara ei ole vaatimusten mukaista.

97 Kantaja toteaa, että vaikka tämän säännöksen sanamuoto koskeekin vain tavaraa, joka ei ole vaatimusten mukaista, ei ole mitään perustetta sille, että interventioelin ei vastaisi ylimääräisistä kustannuksista, kun ne aiheutuvat viivästyneestä toimituksesta tai toimituksesta, joka tapahtuu tarjouskilpailun voittajalle epädullisilla ehdoilla. Tilanne on kantajan mukaan tällainen kussakin käsiteltävänä olevassa asiassa.

98 Asiassa T-215/01 kantajalle aiheutui lisäkustannuksia sen vuoksi, että Alpine viivästyivät moitittavasti tavaran luovuttamisessa kantajan kuljettajalle. Yhtäältä Alpine pyrki säilyttämään kantajalle suorituksia ja maksuja, joista ei mainittu toimitussopimuksessa, ja toisaalta se ei kyennyt toimittamaan tavaraa ennalta määrätyissä määräajoissa. Tavaran lastaus oli yksinomaan varastolle kuuluva toimi. Tämän toimen viivästyminen ei voida lukea kantajan syyksi.

99 Asiassa T-220/01 lisäkustannukset aiheutuivat Nordfrostin virheellisestä menettelystä, jossa se yhtäältä vaati perusteettomasti lisähintaa tavaran lastauksesta ja muovipeitteiden käytöstä kuorma-autoissa ja toisaalta se suoritti lastaustoimet puutteellisesti, mikä johti siihen, että kantajalle määrättiin sakkoja.

100 Varastosta poistamiseen liittyvistä toimista, lastauksesta ja muovipeitteiden toimittamisesta aiheutuneet kulut olivat lisäkustannuksia, koska niitä ei mainittu Nordfrostin tavaran käsittely- ja lastauskuluja koskeneessa hinta-arviossa. Näitä kustannuksia ei voida kohdentaa kantajan maksettaviksi, koska varastosta poistamistoimet ja lastaustoimet kuuluivat Nordfrostille. Lisäksi komissio oli itse 15.11.1999 lähettämässään faksissa todennut, että BLE:n tulisi maksaa nämä kustannukset.

- 101 Siltä osin kuin kysymys on lastaustoimen puutteellisesta suorittamisesta, kantaja täsmentää, että toisin kuin komissio väittää, varaston virheellinen menettely tämän toimen yhteydessä on riittävällä tavalla näytetty toteen pöytäkirjalla, jonka Puolan poliisi laati todetessaan, että Nordfrostin hallussa olevan tavaran kuljetukseen käytettyjen kuorma-autojen sallittu akselipaino ylittyi. Koska kulkuvälineen lastaus kuului yksinomaan varastolle, on sen moitittava menettely ilmeinen.
- 102 Kantajan mukaan asiassa T-221/01 DAF:n moitittava viivästys tavaroiden noutoa koskevien todistusten antamisessa (Removal Warrants) aiheutti lisäkustannukset eli Okapi MV -aluksen seisonnakustannukset. Näin ollen lastauksessa aiheutuneita viivästyksiä ja niistä aiheutuneita kustannuksia ei voida kohdistaa kantajaan.
- 103 Erityisemmin kantajan Okapi MV -aluksen seisonnasta maksamien lisäseisontamaksujen osalta on hylättävä DAF:n esittämä ja komission kannattama näkemys, jonka mukaan kantajan ei olisi pitänyt maksaa lisäseisontamaksuja sen vuoksi, että kantajan ja varustamon välinen rahtaus sopimus oli ”berth charter” eikä ”port charter”, ja tämän luonnehdinnan perusteella kantaja olisi voinut kieltäytyä maksamasta vaadittuja lisäseisontamaksuja. Tältä osin kantaja väittää, että DAF:lla ei ole pätevyyttä eikä valtaa luokitella uudelleen sopimusta, jonka osapuoli se itse ei ole. Kantaja huomauttaa lisäksi, että BIMCO-järjestö, jonka sääntöjen mukaisena tehtävänä on ehdottaa jäsenilleen vakiosopimuksia ja standardilausekkeita, katsoo, että rahtaus sopimuksessa käytetyt BIMCO-lausekkeet ovat tyypillisiä ”port charter” -sopimukselle. Kantaja lisää lopuksi, että rahtaus sopimuksen sopimuspuolet olivat sopineet ”port charter” -sopimuksen tekemisestä. Tämän luokittelun vuoksi, jota rahtaus sopimuksen allekirjoittaneet sopimuspuolet eivät kiistä, ja laillisesti tehtyjen sopimusten sitovan vaikutuksen periaatteen vuoksi kantaja maksoi varustamolle aluksen seisonnasta — jonka todenperäisyyttä ei ole kiistetty — aiheutuneet lisäseisontamaksut.

- 104 Kantaja katsoo, että kun otetaan huomioon virheellinen menettely, johon kussakin käsiteltävänä olevassa asiassa ovat syyllistyneet interventioelimet, joista komission on valtuuttajana tai toimeksiantajana vastattava, yhteisön sopimukseen perustuva vastuu on jo syntynyt.
- 105 Kantaja katsoo kaikissa kolmessa asiassa toiseksi, että yhteisön sopimukseen perustuva vastuu syntyy myös sen vuoksi, että komissio on rikkonut asetuksen N:o 111/1999 8 artiklan 3 kohdassa säädettyä velvollisuutta.
- 106 Kantajan mukaan tässä säännöksessä, jossa komissiolle annetaan johtamisvalta toimitussopimusten täytäntöönpanossa, tälle toimielimelle asetetaan velvollisuus saavuttaa tietty tulos toimituksen moitteettoman suorittamisen osalta.
- 107 Kussakin kolmessa asiassa se, että komissio on saattanut kantajan vastaamaan lisäkustannuksista, on komission taholta toimintaa, joka estää toimituksen suorittamista tarjouskilpailun voittajan oikeutettujen intressien kannalta. Tämä merkitsi niiden asetuksella N:o 111/1999 säädettyjen toimitusta koskevien menettelytapojen syrjäyttämistä, joiden mukaisesti kantaja oli tehnyt tarjouksen ja toimitussopimuksen. Lisäksi tietyt kullekin asialle ominaiset seikat vahvistavat, että komissio ei ole noudattanut asetuksen N:o 111/1999 8 artiklan 3 kohdasta johtuvia velvollisuuksiaan.
- 108 Kantajan mukaan asioissa T-215/01 ja T-221/01 komissio ei ole puuttunut asiaan riittävän tehokkaasti lopettaakseen ne haitat, jotka johtivat tavaran lastauksen viivästymiseen, mikä on asetuksen N:o 111/1999 8 artiklan 3 kohdan rikkomista.

- 109 Kantajan mukaan asiassa T-220/01 komission 15.11.1999 lähettämä faksi, jossa sen ohje oli, että BLE maksaisi Nordfrostin vaatimat lisäkustannukset, ei ollut vaikuttanut asiaan, mikä riittää synnyttämään tämän toimielimen sopimukseen perustuvan vastuun. Vaikka 15.11.1999 lähetettyä fakssia ei voitaisi luokitella asetuksen N:o 111/1999 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuksi ohjeeksi, komission sopimukseen perustuva vastuu syntyisi joka tapauksessa sillä perusteella, että ei ollut tehokkaita ohjeita toimituksen jatkamisen helpottamiseksi.
- 110 Kantaja katsoo kolmanneksi, että kaikissa käsiteltävänä olevissa asioissa tiettyjä summia, joiden maksamista se vaatii, on pidettävä toteen näytettyinä, koska komissio ei ole kiistänyt niitä.
- 111 Lisäksi ja toisin kuin komissio väittää, kaikki maksuvaatimukset ovat kantajan mukaan perusteltuja. Asiassa T-215/01 laskun BRU 135 039 kuljetuskustannuksia koskeva osuus — suuruudeltaan 7 194,24 euroa — on täysin perusteltu kannekirjelmään liitetyillä asiakirjoilla. Samoin asiassa T-220/01 vaatimus suuruudeltaan 12 300 DEM olevan laskun BRU 135 964 maksamisesta on perusteltu muun muassa kannekirjelmään liitetyillä tämän laskun tositteilla, joista komissiolla on hallussaan jäljennös.
- 112 Kantaja toteaa lopuksi, että viivästyskorkoa on maksettava kaikille niille summille, joiden maksamista se vaatii. Korot alkavat kantajan mukaan juosta kahdeksantena päivänä kunkin maksamattoman laskun päiväyksestä lukien. Kantaja toteaa toissijaisesti, että korot alkavat juosta asianmukaiselle interventioelimelle lähetetyn vaatimuskirjeen päiväyksestä lukien eli 28.7.2000 asiassa T-215/01, 16.3.2000 asiassa T-220/01 ja 9.3.2001 asiassa T-221/01. Päivä, josta korot ainakin alkavat kantajan mukaan juosta, on komissiolle lähetetyn vaatimuskirjeen päivämäärä eli 16.5.2001 asioissa T-215/01 ja T-220/01 ja 3.8.2001 asiassa T-221/01.

- 113 Komissio kiistää ensiksi sen, että sen ja kantajan välillä olisi mitään sopimus-suhdetta missään käsiteltävänä olevista asioista. Se väittää myös, että sen mahdollinen vastuu voitaisiin joka tapauksessa todeta vasta toissijaisesti ja se on riippuvainen siitä, että kantaja nostaa kanteen toimivaltaisessa kansallisessa tuomioistuimessa muita asianomaisia toimijoita eli interventioelimiä ja varastoja kohtaan. Jo tämän vuoksi komissio kiistää sopimukseen perustuvan vastuunsa.
- 114 Tämän jälkeen komissio väittää pääasiallisesti, että vaikka katsottaisiinkin, että kussakin kolmessa asiassa sen ja kantajan välillä on sopimus, yhteisön sopimukseen perustuva vastuu ei voi syntyä kantajan esittämällä perusteilla.
- 115 Komissio pyrkii ensiksi osoittamaan vääräksi sen kantajan väitteen, jonka mukaan komission pitäisi vastata interventioelinten virheellisestä menettelystä. Tältä osin se toteaa ensiksi, että se ei ole valtuuttajan tai toimeksiantajan asemassa interventioelimiin tai varastoihin nähden. Erityisesti se toteaa, että 14.10.1999 lähetetty faksi (asiat T-215/01 ja T-220/01) ja 15.11.1999 lähetetty faksi (asia T-220/01) eivät voi antaa sille toimeksiantajan asemaa asianomaisiin interventioelimiin nähden, jos sovellettavassa säännöstössä ei tästä säädetä. Käsiteltävänä olevissa asioissa sovellettavassa yhteisön säännöstössä sille ei anneta tällaista asemaa. Ensiksi asetuksen N:o 111/1999 8 artiklan 3 kohta, jossa komissiolle annetaan valta antaa ohjeita toimituksen jatkamisen helpottamiseksi, koskee vain Venäjän kanssa esiintyviä vaikeuksia, eikä siinä anneta komissiolle toimeksiantajan asemaa jäsenvaltioihin nähden. Sitten asetuksen N:o 111/1999 9 artiklan 3 kohdassa mahdollistetaan se, että interventioelimet vastaavat lisäkustannuksista ilman komission lupaa. Se kiistää myös, että kantaja voisi vedota väittämäänsä ilmeiseen valtuutukseen, koska kussakin käsiteltävänä olevassa asiassa kantaja on neuvotellut suoraan asianomaisen interventioelimen kanssa.

- 116 Komissio toteaa toiseksi, että vaikka kussakin kolmessa asiassa katsottaisiinkin, että komissio on muiden asianomaisten toimijoiden (interventioelimet ja varastot) valtuuttaja tai toimeksiantaja, minkä se kiistää, yleisistä periaatteista, joihin kantaja vetoaa ja joiden olemassaololle ei ole esitetty mitään tukea, ei voida johtaa sitä, että komissio katsoisi olevansa millään tavalla automaattisesti vastuussa kantajaan nähden. Tältä osin komissio katsoo pääasiallisesti, että asetuksen N:o 111/1999 8 artiklan 1 kohdasta seuraa, että kantajan on kannettava kuhunkin toimitukseen liittyvä kaupallinen riski, minkä vuoksi ei voida katsoa, että interventioelin — saati sitten komissio — olisi automaattisesti vastuussa.
- 117 Komissio toteaa kolmanneksi, että kun interventioelimet ovat kieltäytyneet ottamasta vastattavakseen kantajan vaatimia lisäkustannuksia, ne eivät ole menelleet virheellisesti yhdessäkään kolmesta asiasta. Tältä osin komissio katsoo, että väitetyt lisäkustannukset eivät kuulu asetuksen N:o 111/1999 9 artiklan 3 kohdan soveltamisalaan, koska sen mukaan interventioelimet vastaavat lisäkustannuksista, jotka aiheutuvat siitä, että tavara ei ole vaatimusten mukaista. Komission mukaan se, että tämä säännös on poikkeus periaatteesta, jonka mukaan kaupallinen riski kuuluu tarjouskilpailun voittajan kannettavaksi, merkitsee, että säännöksen soveltamisalaa ei voida analogisesti laajentaa tilanteisiin, joissa ei ole todettu, että tavara ei ole vaatimusten mukaista. Näin ollen tämä säännös ei kata tavarantoimituksessa todettuja viivästyksiä, joihin kantaja vetoaa asioissa T-215/01 ja T-221/01, eikä kantajan asiassa T-220/01 esittämiä epätydyttäviä tavarantoimituksen olosuhteita. Lisäksi nämä tilanteet eivät ole verrattavissa sellaisen tavarantoimituksen, joka ei ole vaatimusten mukaista, mistä ei jo määritelmän mukaan kuljetuksen toimittamista koskevan tarjouskilpailun voittajan voida katsoa olevan vastuussa, kun taas tämän voidaan katsoa olevan vastuussa toimituksen viivästyisestä tai lastausolosuhteista, joita väitetään epätydyttäväiksi.
- 118 Komissio lisää, että asetuksen N:o 111/1999 9 artiklan 3 kohdan mahdollinen soveltaminen kantajan kussakin kolmessa asiassa aiheutuneeksi väittämiin lisäkustannuksiin edellyttäisi, että asianomaisen interventioelimen tai varaston virheellinen menettely olisi näytetty toteen.

- 119 Komission mukaan tilanne ei ole tällainen asiassa T-220/01. Komission mukaan kantajan huolellisena toimijana olisi pitänyt ennakoida lastauksesta aiheutuneet lisäkustannukset sekä muovipeitteiden käytöstä aiheutuneet kustannukset, jotka johtuivat terveydellisistä ja eläinlääkinnällisistä sekä lastaukseen liittyvistä ongelmista. Mitä tulee Puolan viranomaisten kantajalle tavaraa kuljettaneiden kuorma-autojen sallitun akselipainon ylityksestä määräämiin sakkoihin, komissio toteaa, että kantaja ei esitä todisteita siitä, että varasto olisi menetellyt moitittavasti tavalla, joka olisi johtanut sakkojen määräämiseen.
- 120 Komission mukaan tilanne ei ole tällainen myöskään asiassa T-221/01, koska Okapi MV -aluksen varustamolle suoritettavat lisäseisontamaksuista koostuvat lisäkustannukset aiheutuivat siitä, että kantaja arvioi virheellisesti rahtaussopimukseen perustuvat velvoitteensa varustamoon nähden. Komission mukaan rahtaussopimus oli ”berth charter” eikä ”port charter”, joka käsiteltävänä olevan tapauksen olosuhteissa ei velvoittanut kantajaa lisäseisontamaksujen suorittamiseen.
- 121 Komissio toteaa toiseksi, että toisin kuin kantaja väittää, yhteisön sopimus-suhteeseen perustuva vastuu voi tuskin syntyä asetuksen N:o 111/1999 8 artiklan 3 kohdan nojalla, jossa, kun otetaan huomioon, että sen soveltamisala rajoittuu vaikeuksiin Venäjän kanssa, ei anneta sille ohjausvaltaa jäsenvaltioihin ja erityisesti niiden interventioelimiin nähden. Lisäksi vaikka tässä säännöksessä annettaisiin komissiolle tällainen ohjausvalta ja 14.10.1999 lähetettyä faksia (asioissa T-215/01 ja T-221/01) sekä 15.11.1999 lähetettyä faksia (asiassa T-220/01) olisi pidettävä kantajan tarkoittamalla tavalla ohjeina, näiden ohjeiden tehottomuus ei millään tavoin ole todiste komission virheellisestä menettelystä.
- 122 Komissio riitauttaa lopuksi tiettyjen vaatimusten perusteltavuuden kussakin kolmessa asiassa. Ensiksikin se katsoo kaikissa asioissa, että vaikka se ei olekaan erikseen riitauttanut tiettyjen kantajan maksettavaksi vaatimien summien oikeellisuutta, se kiistää kuitenkin niiden perusteen ja katsoo, että niihin ei voi

vedota sitä vastaan. Komission mukaan kaikissa asioissa korkovaatimukset ovat perusteettomia. Vaikka ne perustuisivatkin kolmannen osapuolen kanssa tehtyihin kaupallisiin järjestelyihin, niihin ei voida vedota komissiota vastaan, joka on näihin järjestelyihin nähden kolmas osapuoli.

123 Lisäksi asiassa T-215/01 vaatimus 7 194,24 euron maksamisesta on komission mukaan hylättävä täysin perusteettomana. Kantaja on tosin kirjelmässään maininnut lastaustoiimiin ja lastauslavojen toimittamiskustannuksiin liittyneet vaikeudet. Ei ole kuitenkaan osoitettu, että näiden väitettyjen vaikeuksien ja 7 194,24 euron maksamista koskevan vaatimuksen välillä olisi mitään yhteyttä. Myöskään rahoituskustannusten maksamista koskevaa vaatimusta ei ole näytetty toteen. Vaikka nämä kustannukset johtuisivatkin kolmannen kanssa tehdystä kaupallisesta järjestelystä, tällaiseen järjestelyyn ei missään tapauksessa voi vedota komissiota vastaan.

124 Asiassa T-220/01 komissio katsoo lopuksi, että vaikka oletettaisiinkin, että se olisi jollakin tavalla vastuussa ylimääräisistä suojauskustannuksista (muovipeitteet) ja sallitun akselipainon ylityksestä määrätyistä sakoista, minkä se kiistää, toissijaisesti olisi ryhdyttävä vastuun jakamiseen kantajan kanssa, joka on vastuussa näistä kustannuksista tarjouskilpailun voittajana.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

125 Ensiksikin on palautettava mieleen, että tämän tuomion 81–88 kohdassa esiteytystä syistä kussakin asiassa komission ja kantajan välillä on sopimussuhde. Sitten on syytä muistuttaa, että kussakin näistä kolmesta asiasta riita koskee summia, joiden maksamista kantaja vaatii yhteisön sopimukseen perustuvan

vastuun nojalla. Näin ollen on kussakin asiassa ja kunkin vaaditun rahamäärän osalta ratkaistava, liittyvätkö summat, joiden maksamista kantaja vaatii, sopimusvelvoitteen rikkomiseen ja tarvittaessa yksilöitävä kyseisen velvoitteen kohde.

— Asia T-215/01

- ¹²⁶ Riita koskee ensiksi 7 194,24 euron suuruisia summaa, jonka osalta on riidatonta, että se vastaa summaa, jonka IBEA on jättänyt maksamatta laskun BRU 135 039 kuljetussuorituksen osalta. Asiakirjoista ilmenee, että IBEA piti summan itsellään vahingonkorvauksena tappioista ja vahingoista, joiden se väitti aiheutuneen niiden lavojen osalta, joille kuljetettava tavara lastattiin.
- ¹²⁷ Tämän vaatimuksen osalta on ratkaistava, kuuluuko kantajan velvoitteisiin tarjouskilpailun voittajana palauttaa nämä lavat Alpinelle hyväkuntoisina.
- ¹²⁸ Tältä osin on todettava, että sopimukseen ei sisälly määräystä, jonka perusteella voitaisiin katsoa, että kantaja oli tarjouskilpailun voittajana velvollinen palauttamaan varastoon lavat, joille tavara oli asetettu. Se, että lavoja ei mahdollisesti palauteta hyväkuntoisina, ei missään tapauksessa siis merkitse, että kantaja olisi laiminlyönyt sopimuksessa määritetyt velvoitteensa.

- 129 Tästä seuraa, että kantajan on katsottu olevan vastuussa 7 194,24 euron suuruisesta summasta ilman, että tällä vastuun kohdentamisella on ollut mitään perustetta komission ja kantajan välisessä sopimussuhteessa. Näin ollen kantajan 7 194,24 euroa koskeva vaatimus on hyväksyttävä (ks. vastaavasti em. asia Fuchs v. komissio, tuomion 76 ja 77 kohta).
- 130 Riita koskee toiseksi 57 515,63 USD:n suuruista summaa, jonka osalta on riidatonta, että se vastaa summaa, jonka IBEA on jättänyt maksamatta kantajalle lisäseisontamaksuina (lasku BRU 135 039).
- 131 Kantajan mukaan lisäseisontamaksut, joiden suorittamista se vaatii, johtuivat viivästyksestä tavarankuljetuksessa Alpinen varastosta. On siis tutkittava, kattaako komission ja kantajan välinen sopimus lastaustoimen ja tarvittaessa ratkaistava, oliko tästä toimesta vastuussa kantaja vai komissio.
- 132 Asetuksen N:o 1815/1999 1 artiklan mukaan avataan tarjouskilpailu interventiovarastoista otettavan rasvattoman maitojauheen tiettyihin määrärajoitukseen Venäjällä tapahtuvan kuljetuksen toimituskustannusten määrittämiseksi. Komission ja kantajan välinen sopimus näyttää siis olevan kuljetussopimus. On siis katsottava, että tämä sopimus kaikkien kuljetussopimusten tavoin sisältää lastaussuorituksen, joka on tavarankuljetusta edeltävä välttämätön toimi. Missään asetusten N:o 111/1999 ja N:o 1815/1999 säännöksissä ei suljeta sopimuksen ulkopuolelle lastaustoimen suorittamista. Näin ollen on katsottava, että tämä toimi on osa sopimusta.
- 133 Asetuksen N:o 1815/1999 2 artiklan mukaan tarjouskilpailun voittajan vastattava toimitus sisältää kuljetuksen lisäksi tavarankuljetuksen haltuunoton interventiovarastoista, lastauslaiturilla.

134 Käsiteltävänä olevassa tapauksessa asetuksen N:o 1815/1999 2 artiklassa tarkoitettu haltuunotto ei kata itse lastaustointia. Asetuksen N:o 1643/89 mukaisesti varastosta siirrettäessä rasvattoman maitojauheen siirrot varastolaiturille ja sen lastaus kuorma-autoon, ahtausta lukuun ottamatta, kuuluvat niihin tosiasiallisiin toimiin, joista EMOTR suorittaa kiinteämääräiset maksut maataloustuotteiden varastoinnista aiheutuneina tosiasiallisina toimina. Tästä seuraa, että EMOTR rahoitti jo asetuksella N:o 1815/1999 avatun tarjouskilpailun erän nro 4 muodostavan 3 000 rasvattoman maitojauhetonnin lastausta kuorma-autoihin. Näin ollen ei ole yhteisön varojen moitteettoman hoidon periaatteen mukaista, sellaisena kuin se tunnustetaan yhteisön oikeuskäytännössä (asia C-87/01 P, komissio v. CCRE, tuomio 10.7.2003, Kok. 2003, s. I-7617, 40 kohta) että tästä toimesta maksettaisiin korvaus toisen kerran siten, että se annettaisiin asetuksella N:o 1815/1999 avatun tarjouskilpailun toimituksen voittaneen tehtäväksi. Komissio itse myönsi istunnossa, että lastaustoimi ei voi johtaa kaksinkertaiseen korvaukseen. Näin ollen on katsottava, että käsiteltävänä olevassa tapauksessa asetuksen N:o 1815/1999 2 artikla ei voi vaikuttaa siten, että sillä uskottaisiin kantajalle asianomaisen tavaran lastaus.

135 Lisäksi tarjouksen — jonka osalta on riidatonta, että se on asetuksen N:o 111/1999 5 artiklan 1 kohdan e alakohdan 5 alakohdassa asetettujen edellytysten mukainen — eritelmästä ilmenee, että kantaja on jättänyt tavaran käsittely- ja lastauskustannukset niiden toimien ulkopuolelle, jotka se on sitoutunut toimittamaan. Tarjouksen erittelyn, sellaisena kuin siitä määrätään asetuksen N:o 111/1999, jota on muutettu asetuksella N:o 1125/1999, liitteessä II olevan otsikon ”tavaran käsittely- ja lastauskustannukset” alle kantaja on merkinnyt ”ei sovelleta”. Komissio myönsi toimituksen kantajalle tämän tarjouksen perusteella.

136 Edellä esitetystä seuraa, että tavaran lastustoimi ei kuulu kantajalle. Se kuuluu siis komission vastuulle sen kuljetussopimuksen osapuolena, jossa lastaussuoritus on välttämätön edeltävä toimi, jotta voidaan edetä tavaran siirtämiseen.

- 137 Tässä vaiheessa on syytä tutkia, onko komissio jättänyt noudattamatta lastaustointia koskevia sopimusvelvoitteitaan.
- 138 Käsiteltävänä olevassa tapauksessa komissio itse ei ole suorittanut asianomaisen tavaran lastausta. Tämän toimen suoritti Alpine komission lukuun toimien, mitä osoittaa 14.10.1999 lähetetty faksi, jossa komissio toteaa, että varastot toimivat komission nimissä ja lukuun.
- 139 On riidatonta, että lastaustoimessa oli tiettyä viivästystä Alpinen menettelyn vuoksi. Yhtäältä tosiasialliset lastaustoimet aloitettiin kahdeksan päivää myöhässä sen jälkeen, kun Alpine oli perusteettomasti kieltäytynyt ryhtymästä niihin niin kauan kuin sen ahtausmaksuja ja vakuuden asettamista koskevia vaatimuksia ei täytetty. Alpinen kieltäytymisen perusteettomuutta tukee 14.10.1999 lähetetty faksi, jossa komissio toteaa pääasiallisesti, että lisäkustannukset olivat perusteettomia ja että vaatimus lisävakuudesta lavojen osalta ei ollut asianmukainen eikä sovellettavan säännösten mukainen. Toisaalta Alpine ei noudattanut kymmenen lastauksen päivätahtia, jonka se oli ilmoittanut kantajalle 25.8.1999 päivätyssä hinta-arviossaan.
- 140 Edellä esitetystä seuraa, että tavaran lastausta kuorma-autoihin, mikä sopimuksen nojalla kuului komissiolle, ei toteutettu asianmukaisesti. Komission on siis vastattava tämän virheellisen täytäntöönpanon seurauksista.
- 141 Tältä osin on todettava, että lastauksessa aiheutuneet viivästykset johtivat siihen, että Freedom III -aluksen seisonta Grimsbyn satamassa pitkittyi perusteettomasti. Asiakirja-aineistossa ei sitä vastoin ole mitään, mikä vahvistaisi kantajan näkemystä, jonka mukaan myös se, että Freedom III -alus seiso i perusteettomasti

tulosatamassa, johtui siitä, että tavaran lastaus Alpinen varastosta täytöntöön-pantiin virheellisesti. Asiakirja-aineistosta ilmenee, että Freedom III -alus oli valmis lastin purkuun tulosatamassa 25.11.1999 ja että purku alkoi tosiasiallisesti vasta 11.12.1999 ja päättyi 17.12.1999 (ks. edellä 26 kohta). Näin ollen on katsottava, että Freedom III -aluksen seisonta tulosatamassa johtui lastin purkutoimien viivästyksestä tai hitaudesta. Tulosatamassa kertyneet lisäseisontamaksut eivät siis aiheutuneet siitä, että Alpine olisi suorittanut lastaustoimet virheellisesti. Pelkästään aluksen seisonnasta lähtösatamassa aiheutuneet lisäseisontamaksut on siis asettava komission kannettaviksi.

- 142 Asiakirja-aineistosta ilmenee, että aluksen seisonnasta lähtösatamassa kertyi 23 072,89 USD:n suuriset lisäseisontamaksut (ks. edellä 25 kohta). Kantajan vaatimus laskun BRU 135 039 maksamisesta lisäseisontamaksuja koskevilta osin on siis hyväksyttävä 23 072,89 USD:n suuruisena.
- 143 Riita koskee kolmanneksi yhtäältä 7 096,37 euron ja 343,93 USD:n suuruisia rahoituskustannuksia, jotka aiheutuivat IBEAlle osoitettujen laskujen maksuviivästyksistä, ja toisaalta viivästyskorkoja niille summille, joiden maksamista kantaja vaatii käsiteltävänä olevassa kanteessa.
- 144 Asiakirja-aineistosta ilmenee, että 7 096,37 euroa ja 343,93 USD liittyivät kiinteämääräiseen 14 prosentin suuriseen vuotuisen korvaukseen, joka aiheutui IBEAn viivästyksestä suorittaa yhtäältä lasku BRU 135 039, jonka eräpäiväksi kantaja oli asettanut 12.1.2000 ja joka maksettiin 10.3.2000, ja toisaalta lasku BRU 137 810, jonka eräpäiväksi kantaja oli asettanut 25.5.2000 ja joka maksettiin 23.6.2000. Maksuviivästyys aiheuttaa velkojalle vahinkoa, joka on korvattava. Maksuviivästyys voidaan kuitenkin päätellä vasta siitä lähtien, kun velalliselle esitetään maksuvaatimus (ks. vastaavasti em. asia Fuchs v. komissio,

tuomion 78 kohta). Käsiteltävänä olevassa tapauksessa on todettava, että toimitussopimuksessa ei määrätä, että maksuvaatimus katsottaisiin tehdyksi sillä, että maksuaika päättyy. Lisäksi asiakirja-aineistosta ei ilmene, että komissiolle olisi esitetty maksuvaatimusta aikaisemmin kuin 16.5.2001. Näin ollen vaatimus, joka koskee 7 096,37 euron ja 343,93 USD:n maksamista, on hylättävä, koska molemmat summat liittyvät väitettyihin maksuviivästyksiin, jotka ovat tapahtuneet ennen 16.5.2001.

- 145 Mitä tulee viivästyskorkoihin, niitä on maksettava pelkästään 7 194,24 euron ja 23 072,89 USD:n suuruisten summien osalta 16.5.2001 lukien, jona päivänä kantaja vaati komissiota suorittamaan mainitut summat, ja siihen saakka, kunnes maksu on kokonaisuudessaan suoritettu. Sovellettavien viivästyskorkojen korkokanta on, koska sopimuspuolet eivät ole yhdessä sopineet korkokannasta, laskettava Euroopan keskuspankin perusrahoitukseen vahvistaman korkokannan perusteella, jota sovelletaan kyseisen ajanjakson eri vaiheissa, kahdella prosenttiyksiköllä korotettuna (em. asia Fuchs v. komissio, tuomion 78 kohta).

— Asia T-220/01

- 146 Riita koskee eri summia, joiden osalta on riidatonta, että ne kaikki ovat tavaran lastaukseen liittyviä lisäkustannuksia. Summa, joka on suuruudeltaan 82 991,96 DEM, vastaa laskun BRU 135 963 maksamatonta osuutta, joka koskee kantajan Nordfrostille lastauksesta maksamia lisäkustannuksia. Samoin on riidatonta, että 12 300 DEM:n suuruinen summa vastaa laskun BRU 135 964 maksamatonta osuutta, joka koskee muovipeitteiden käyttöä, jota Nordfrost edellytti tavaran lastauksessa. Asianosaisten välillä ei ole riitaa myöskään siitä, että kantajan vaatima 6 960 DEM:n suuruinen summa vastaa laskun BRU 135 099 maksamatonta osuutta, joka koskee Puolan viranomaisten kantajalle tavaran

kuljetukseen käytettyjen kuorma-autojen sallitun akselipainon ylityksestä määrää sakkoa.

- 147 On siis ratkaistava, kuuluuko lastaustoimi sen sopimuksen soveltamisalaan, jonka komissio ja kantaja tekivät asetuksella N:o 1799/1999 avatun tarjouskilpailun johdosta, ja tarvittaessa yksilöitävä se osapuoli, joka on tästä toimesta vastuussa.
- 148 Asetuksen N:o 1799/1999 1 artiklan mukaisesti avattiin tarjouskilpailu tiettyjen interventiovarastoista otettavien ja tiettyihin määräpaikkoihin Venäjälle toimittavien naudanlihaerien kuljetuksen toimituskustannusten määrittämiseksi. Komission ja kantajan välillä tehty sopimus, samoin kuin asiassa T-215/01 kysymyksessä ollut sopimus (ks. edellä 132 kohta), on kuljetussopimus, joka sisältää lähtökohtaisesti lastaustoimen. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa yhdessäkään asetusten N:o 111/1999 ja N:o 1799/1999 säännöksessä ei suljeta tätä toimea sopimuksen kattamien suoritusten ulkopuolelle. Näin ollen lastaustoimi on osa komission ja kantajan välillä tehtyä sopimusta.
- 149 Tämän sopimuksen mukaan lastaustoimi on kantajan vastuulla. Asetuksen N:o 1799/1999 2 artiklan mukaan toimitus käsittää kuljetussuorituksen lisäksi tavarahan haltuunoton interventioelinten varastosta lastauslaiturilla. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa mikään ei ole ristiriidassa sen kanssa, että tavarahan haltuunotto kattaa tavarahan lastaussuorituksen, koska toisin kuin rasvattoman maitojauheen toimituksen osalta (ks. edellä 134 kohta), lastaustoimelle ei anneta erikseen yhteisön rahoitusta asetuksen N:o 1643/89 nojalla. Lisäksi kantaja on nimenomaisesti todennut tarjouseritelmässä, jonka perusteella komissio myönsi sille toimituksen, että se laskuttaa tavarahan käsittely- ja lastauskustannuksina 21,80 euroa tavarahan bruttotonnilta.

150 Vaikka kantaja onkin myöntänyt istunnossa, että lastaustoimi kuuluu sille sopimuksen nojalla, se on kuitenkin väittänyt, että BLE pakotti sen sisällyttämään tavaran käsittely- ja lastaustoimet tarjoukseensa ja toisaalta antamaan nämä toimet alihankintana Nordfrostin tehtäväksi. Näiden väitteidensä tueksi kantaja pelkää vetoaa käsittely- ja lastaustoimien monimutkaiseen laskutusjärjestelmään (ks. edellä 35 kohta). Tältä osin riittää kun todetaan, ettei asiakirjaineistossa mikään, ei edes mainittu laskutusjärjestelmä, tue väittämää, jonka mukaan kantajan tarjous lastaussuorituksen toimittamisesta olisi perustunut minkäänlaiseen pakkoon. Lisäksi ei ole myöskään osoitettu, että kantajan olisi ollut pakko turvautua Nordfrostin palveluihin lastaustoimen toteuttamiseksi. On siis katsottava, että kantaja on täysin selvästi ilmaissut hyväksyvänsä lastaussuorituksen toimituksen ja että se on vapaaehtoisesti antanut tämän Nordfrostin hoidettavaksi.

151 Sen kantajan väitteen osalta, jonka mukaan Nordfrost toimi komission valtuutettuna lastaustoimen suorittaessaan, riittää kun todetaan, että asiakirjaineisto ei sisällä mitään, minkä perusteella voitaisiin tulla tällaiseen päätelmään. Erityisemmin, toisin kuin kantaja väittää, komission 14.10.1999 IBEAlle asian T-215/01 yhteydessä lähettämällä faksilla ei ole mitään merkitystä, kun kuten asiassa T-220/01, lastaustoimi oli kantajan vastuulla. Tämä faksi lähetettiin sellaisen asian yhteydessä, jossa lastaustoimi oli komission vastuulla (ks. edellä 136 kohta) ja jossa se oli annettu varaston hoidettavaksi. Ainoastaan tällaisessa tapauksessa voidaan mahdollisesti katsoa, että varasto sopimussuhteessa toimii komission nimissä ja lukuun.

152 Edellä esitetty huomioon ottaen on katsottava, että se, että Nordfrostin väitetysti puutteellisesti suorittama lastaustoimi ja tästä aiheutuneet mahdolliset lisäkustannukset komission ja kantajan välisessä sopimussuhteessa ovat yksin kantajan vastuulla.

- 153 Näin ollen, toisin kuin kantaja väittää (ks. edellä 97 ja 99 kohta sekä sitä seuraavat kohdat) BLE on oikein perustein kieltäytynyt ottamasta vastattavakseen lastaustoimeen liittyviä lisäkustannuksia, eikä tämä kieltäytyminen merkitse asetuksen N:o 111/1999 9 artiklan 3 kohdan noudattamatta jättämistä. Joka tapauksessa tämä säännös koskee vain sellaisen tavaran, joka ei ole vaatimusten mukaista, toimittamiseen liittyvien lisäkustannuksien vastattavaksi ottamista, mistä ei käsiteltävänä olevassa tapauksessa ole kysymys.
- 154 Lisäksi kantajan väite, jonka mukaan komissio ei puuttunut tehokkaasti asiaan, jotta BLE olisi maksanut tietyt kustannukset (ks. edellä 107 ja 109 kohta), ei merkitse asetuksen N:o 111/1999 8 artiklan 3 kohdan noudattamatta jättämistä, kuten on väitetty. Koska BLE on oikein perustein kieltäytynyt maksamasta kantajan lisäkustannuksia, minkäänlainen komission puuttuminen asiaan tämän maksun osalta ei olisi voinut helpottaa toimituksen jatkamista.
- 155 Edellä esitetystä seuraa, että yhteisön sopimukseen perustuvaa vastuuta ei synny asiassa T-220/01. Näin ollen kantajan tässä asiassa ensisijaisesti esittämä vaatimus on hylättävä.

— Asia T-221/01

156. Koska kantaja luopui 23 115,49 euron suuruisen laskun BRU 413 1828 maksamista koskevasta vaatimuksestaan, riita koskee 25 761,11 USD:n suuruisa summaa, joka vastaa lisäseisontamaksuja koskevan laskun BRU 114 4316 saldoa.

- 157 On riidatonta, että kantaja ilmoitti 5.10.1999 DAF:lle, että se toivoi voivansa noutaa tavaran 15.10.1999 lukien. On myös riidatonta, että kantaja ei voinut noutaa tavaraa 15.10.1999, koska DAF ei ollut laatinut tavaran noutotodistuksia. Ei ole myöskään kiistetty sitä, että tavara oli saatavilla vasta 28.10.1999.
- 158 On katsottava, että kantajan ja komission välisessä sopimuksessa asiassa T-221/01 komissio ottaa velvollisuudekseen tavaran saattamisen kantajan käytettäväksi. Lisäksi asetuksen N:o 111/1999 7 artiklasta, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1125/1999, seuraa, että tavaran noutaminen voi tapahtua, kun interventioelin saa todisteet siitä, että toimitusvakuus on tallennettu.
- 159 Käsiteltävänä olevassa tapauksessa ei ole osoitettu eikä edes väitetty, että DAF:lla ei olisi 15.10.1999 ollut hallussaan todisteita siitä, että toimitusvakuus oli tallennettu. On siis katsottava, että tavaran olisi pitänyt olla kantajan noudettavissa 15.10.1999. Komissio ei ole myöskään esittänyt mitään syytä, jonka vuoksi tavara ei ollut saatavilla. Näin ollen on katsottava, että komissio ei noudattanut sopimusveloitteitaan, koska tavara ei ollut saatavilla 15.10.1999.
- 160 Komissio väittää kuitenkin, että Okapi MV -aluksen varustamolle maksetut lisäseisontamaksut aiheutuivat siitä, että kantaja arvioi virheellisesti varustamon kanssa tekemänsä rahtaussopimuksen luonteen. Komission mukaan rahtaussopimus oli "berth charter" eikä "port charter", ja tämän luonnehdinnan mukaan kantaja olisi voinut kieltäytyä maksamasta vaadittuja lisäseisontamaksuja.

- 161 Tältä osin riittää kun todetaan, että komissiolla, joka oli rahtaus sopimukseen nähden kolmas henkilö, ei ole toimivaltaa luokitella sitä uudelleen ”berth charteriksi”. Lisäksi kantajan ja varustamon välillä on riidatonta, että rahtaus sopimus oli ”port charter”. Edelleen se pantiin täytäntöön sellaisena. Näin ollen millään perusteella ei voida päätellä, että kantaja olisi virheellisesti maksanut lisäseisontamaksuja Okapi MV -aluksen varustamolle.
- 162 On riidatonta, että 25 761,11 USD:n suuruinen summa, jonka kantaja maksoi lisäseisontamaksuina Okapi MV -aluksen aiheuttomasta seisonnasta lähtösatamassa, perustui siihen, että tavaran käyttöön asettaminen viivästyi. Kantajan tätä summaa koskeva vaatimus on näin ollen hyväksyttävä.
- 163 Tähän summaan on lisättävä viivästyskorot 3.8.2001 lukien, jona päivänä kantaja vaati komissiota suorittamaan kyseisen summan, ja siihen saakka, kunnes maksu on kokonaisuudessaan suoritettu. Koska sopimuspuolet eivät ole yhdessä sopineet korkokannasta, se on laskettava Euroopan keskuspankin perusrahoitukseen vahvistaman korkokannan perusteella, jota sovelletaan kyseisen ajanjakson eri vaiheissa, kahdella prosenttiyksiköllä korotettuna.

Päätelmä EY 238 artiklaan perustuvista ensisijaisista vaatimuksista

- 164 Asiassa T-215/01 tiettyjä ensisijaisen vaatimuksen osatekijöitä ei ole hyväksytty. Kantajan 57 515,63 USD:n suuruinen vaatimus laskun BRU 135 039 saldon maksamisesta lisäseisontamaksuja koskevilta osin on hyväksytty vain 23 072,89 USD:n osalta. Lisäksi kantajan vaatimusta 7 096,37 euron ja 343,93 USD:n rahoituskustannusten maksamisesta ei ole hyväksytty. Ainoastaan niille summille, jotka komissio on velvollinen maksamaan kantajalle, maksetaan viivästyskorkoa.

- 165 Asiassa T-220/01 ensisijainen vaatimus hylättiin kokonaisuudessaan.
- 166 Asiassa T-221/01 ensisijainen vaatimus hyväksyttiin sellaisena kuin se on muutettuna sen johdosta, että kantaja luopui laskun BRU 413 1828 maksamista koskevasta vaatimuksestaan.
- 167 Koska ensisijaisia vaatimuksia ei ole kokonaisuudessaan hyväksytty asioissa T-215/01 ja T-220/01, on tutkittava näissä asioissa toissijaisesti esitetyt vaatimukset.

EY 235 artiklaan ja EY 288 artiklan toiseen kohtaan asioissa T-215/01 ja T-220/01 perustuvat toissijaiset vaatimukset

Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten lausumat

- 168 Komissio väittää pääasiallisesti, että asioissa T-215/01 ja T-220/01 EY 235 artiklaan ja EY 288 artiklan toiseen kohtaan perustuvat vaatimukset on jätettävä tutkimatta, koska kannekirjelmät eivät täytä työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisia edellytyksiä.

- 169 Tarkemmin sanoen kantaja on näissä kummassakin asiassa jättänyt osoittamatta, missä määrin komission väitetyt laiminlyönnit ovat ylemmäntasoisien, yksityisiä suojaavan oikeussäännön riittävän ilmeistä rikkomista, eikä kantaja kehitele lainkaan kysymystä siitä, onko näiden väitettyjen laiminlyöntien ja väitettyjen vahinkojen välillä syy-yhteys.
- 170 Komissio toteaa myös, että vaatimus 7 096,37 euron ja 343,93 USD:n suuruisten rahoituskustannusten maksamisesta asiassa T-215/01 sekä vaatimus laskun BRU 135 964 maksamisesta asiassa T-220/01 ovat täysin vailla perustetta kannekirjelmässä.
- 171 Kantaja väittää pääasiallisesti, että kummassakin asiassa kannekirjelmään sisältyy tiivistelmä toissijaisen vaatimuksen perusteista työjärjestyksen 44 artiklan vaatimusten mukaisesti.
- 172 Se toteaa tältä osin kummassakin asiassa, että kannekirjelmässä esitetään täsmällisesti kärsityn vahingon määrä, jota vastaa jäljellä oleva saldo asianomaiselle interventioelimelle osoitetuissa laskuissa.
- 173 Kussakin kannekirjelmässä yksilöidään menettely, josta komissiota arvostellaan ja joka johtuu yhtäältä siitä, että kyseisen toimituksen yleiset ehdot on suunniteltu ja laadittu puutteellisesti, ja toisaalta siitä, että komission menettelyssä muiden

tähän toimitukseen osallistuneiden toimijoiden eli interventioelinten ja varastojen työn järjestämisen ja valvonnan suhteen oli puutteita.

- 174 Kantajan mukaan kussakin kannekirjelmässä näytetään toteen, että vahingon ja arvostellun menettelyn välillä on syy-yhteys, ja niissä täsmennetään, että komission asiaan puuttuminen ja valvonta olisivat mahdollistaneet sen, että asianomaiset varastot ja interventioelimet eivät olisi kieltäytyneet.
- 175 Kantaja katsoo vielä kussakin asiassa, että toisin kuin komissio väittää, vaatimusten eri osatekijät on riittävästi perusteltu ottaen huomioon työjärjestyksen 44 artiklan vaatimukset.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 176 On toistuvasti katsottu, että jotta työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan edellytykset täyttyisivät, kannekirjelmästä, jossa vaaditaan yhteisön toimielimen aiheuttamien vahinkojen korvaamista yhteisön sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun perusteella, on ilmentävä seikat, joiden perusteella kantajan riitauttama toimielimen menettely voidaan yksilöidä, ja syyt, joiden nojalla kantaja katsoo, että tämän menettelyn ja aiheutetuksi väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys, sekä vahingon laatu ja sen laajuus (ks. asia T-387/94, Asia Motor France ym. v. komissio, tuomio 18.9.1996, Kok. 1996, s. II-961, 107 kohta ja asia T-195/00, Travelex Global and Financial Services ja Interpayment Services v. komissio, tuomio 10.4.2003, Kok. 2003, s. II-1677, 27 kohta).

- 177 Asioissa T-215/01 ja T-220/01 kannekirjelmässä yksilöidään menettely, josta komissiota arvostellaan, toimituksen puutteelliseksi suunnitteluksi ja järjestämiseksi siltä osin kuin komissio ei ole asettanut määräyksiä varastojen ja interventioelinten toimimattomuuden, laiminlyöntien ja haluttomuuden varalta.
- 178 Lisäksi kussakin kannekirjelmässä yksilöidään kärsitty vahinko siten, että sen muodostavat asianomaisen tavaran kuljetuksen toimituksesta aiheutuneet lisäkustannukset.
- 179 On todettava, että kummassakaan asiassa kannekirjelmästä ei ilmene arvostelun kohteena olevan menettelyn ja väitetyn vahingon välinen syy-yhteys. Tältä osin on huomattava, että toisin kuin kantaja väittää (edellä 174 kohta), kummassakaan näistä kahdesta kannekirjelmästä ei todeta, että syy-yhteys seuraa siitä, että komission asiaan puuttuminen ja valvonta olisivat mahdollistaneet sen, että asianomaiset varastot ja interventioelimet eivät olisi kieltäytyneet maksusta. Joka tapauksessa, vaikka kummankin kannekirjelmän sanamuoto voitaisiin tulkita siten, että niihin sisältyy tällainen toteamus, sen ei voida katsoa näyttävän toteen syy-yhteyden olemassaoloa arvostelun kohteena olevan menettelyn ja vahinkojen välillä, sellaisina kuin niihin tosiasiallisesti on vedottu.
- 180 Näin ollen on katsottava, että EY 235 artiklaan ja EY 238 artiklan toiseen kohtaan perustuvien toissijaisten vaatimusten osalta kumpikaan kannekirjelmä ei täytä työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyjä edellytyksiä. Asioissa T-215/01 ja T-220/01 esitetyt toissijaiset vaatimukset on jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

- 181 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä oikeudenkäyntikulut jaettaviksi asianosaisten kesken tai määrätä, että kukin vastaa omista kuluistaan, jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi.
- 182 Asiasta T-215/01 todettakoon, että kanne on hyväksytty osittain; asian olosuhteet otetaan asianmukaisesti huomioon, kun määrätään, että kantaja vastaa yhdestä kolmanneksesta omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan yksi kolmannes komission oikeudenkäyntikuluista, ja että viimeksi mainittu vastaa kahdesta kolmanneksesta omista oikeudenkäyntikuluistaan ja velvoitetaan korvaamaan kaksi kolmannesta kantajan oikeudenkäyntikuluista.
- 183 Asiasta T-220/01 todettakoon, että koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.
- 184 Asiasta T-221/01 todettakoon, että kanne on tosin hyväksytty. On kuitenkin muistettava, että kantaja luopui kanteestaan siltä osin kuin se koski 23 115,49 euron suuruisen laskun BRU 413 1828 maksamista. Näin ollen asian olosuhteet otetaan asianmukaisesti huomioon, kun määrätään, että kantaja vastaa yhdestä neljänneksestä omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan yksi neljännes komission oikeudenkäyntikuluista ja että viimeksi mainittu vastaa kolmesta neljänneksestä omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan kolme neljänneistä kantajan oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)**

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) Asiassa T-215/01 komissio veloitetaan suorittamaan kantajalle 7 194,24 euroa ja 23 072,89 USD, molemmat summat viivästyskorkeineen 16.5.2001 lukien ja siihen saakka kunnes maksut on kokonaisuudessaan suoritettu. Sovellettava korkokanta lasketaan Euroopan keskuspankin perusrahoituksen asianomaisena ajankohtana vahvistaman korkokannan perusteella kahdella prosenttiyksiköllä korotettuna.

- 2) Kanne asiassa T-215/01 hylätään muilta osin.

- 3) Kantaja vastaa asiassa T-215/01 yhdestä kolmanneksesta omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan yksi kolmasnes komission oikeudenkäyntikuluista, ja komissio vastaa kahdesta kolmanneksesta omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan kaksi kolmannesta kantajan oikeudenkäyntikuluista.

- 4) Kanne asiassa T-220/01 hylätään.

- 5) Kantaja velvoitetaan asiassa T-220/01 korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.
- 6) Asiassa T-221/01 komissio velvoitetaan suorittamaan kantajalle 25 761,11 USD viivästyskorkoineen 3.8.2001 lukien ja siihen saakka kunnes maksu on kokonaisuudessaan suoritettu. Sovellettava korkokanta lasketaan Euroopan keskuspankin perusrahoitukseen asianomaisena ajankohtana vahvistaman korkokannan perusteella kahdella prosenttiyksiköllä korotettuna.
- 7) Kantaja vastaa asiassa T-221/01 yhdestä neljänneksestä omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan yksi neljännes komission oikeudenkäyntikuluista, ja komissio vastaa kolmesta neljänneksestä omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan kolme neljännestä kantajan oikeudenkäyntikuluista.

Forwood

Pirrung

Meij

Julistettiin Luxemburgissa 10 päivänä helmikuuta 2004.

H. Jung

N. J. Forwood

kirjaaja

jaoston puheenjohtaja

Sisällys

Asiaa koskevat oikeussäännöt	II - 593
Asioiden T-215/01, T-220/01 ja T-221/01 kannalta merkitykselliset säännökset ja määräykset	II - 593
Muut asioiden T-215/01 ja T-221/01 kannalta merkitykselliset säännökset	II - 596
Muut asian T-220/01 kannalta merkitykselliset säännökset	II - 598
Tosiseikat	II - 599
Asia T-215/01	II - 599
Asia T-220/01	II - 602
Asia T-221/01	II - 604
Oikeudenkäyntimenettely	II - 606
Asianosaisten vaatimukset	II - 608
EY 238 artiklaan perustuvat ensisijaiset vaatimukset	II - 610
Tutkittavaksi ottaminen	II - 610
Asianosaisten lausumat	II - 610
— Oikeudenkäyntiväite, jonka mukaan asianosaisten välillä ei ole sopimussuhdetta	II - 611
— Oikeudenkäyntiväite, jonka mukaan kanteet eivät ole työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määrätyn mukaisia	II - 614
Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 615
— Oikeudenkäyntiväite, jonka mukaan asianosaisten välillä ei ole sopimussuhdetta	II - 615
— Oikeudenkäyntiväite, jonka mukaan kanne ei ole työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määrätyn mukainen	II - 617

Asiakysymys	II - 618
Asianosaisten lausumat	II - 618
Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 627
— Asia T-215/01	II - 628
— Asia T-220/01	II - 633
— Asia T-221/01	II - 636
Päätelmä EY 238 artiklaan perustuvista ensisijaisista vaatimuksista	II - 638
EY 235 artiklaan ja EY 288 artiklan toiseen kohtaan asioissa T-215/01 ja T-220/01 perustuvat toissijaiset vaatimukset	II - 639
Tutkittavaksi ottaminen	II - 639
Asianosaisten lausumat	II - 639
Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 641
Oikeudenkäyntikulut	II - 643